

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. května 2019 v senátu složeném z jeho předsedy JUDr. Petra Vaněčka, Ph.D. a přísedících Mgr. Jiřího Steidla a Petra Duška, DiS.,

takto:

Obžalovaný XXX, narozený XXX v XXX, tr. bytem XXX, t.č. XXX,

je vinen, že

nejméně od měsíce května 2015 do 24. 9. 2018 v bytě v Pardubicích v ulici Sukova třída 2052 v místě společného bydliště se svojí manželkou XXX, nar. XXX a jejími dětmi XXX, nar. XXX, XXX, nar. XXX, XXX, nar. XXX a společným synem XXX, nar. XXX, v přesně nezjištěných dnech v nepravidelných intervalech, zpravidla jednou týdně, a v posledním roce již denně, opakovaně fyzicky a též hrubým a bezcitným jednáním napadal svoji ženu XXX tak, že ji bil zařátými pěstmi do vlasové části hlavy i do obličeje, až jí několikrát tekla krev ze rtů a plakala, mlátil s ní o zem, bil a kopal ji vši silou do celého těla tak, že měla po celém těle podlitiny a modřiny, zkopal ji tak, že nemohla dýchat, držel ji pod krkem a škrtil ji, dusil ji polštářem, až nemohla dýchat, zakazoval jí stýkat se s jinými lidmi nebo s kamarádkami, nesměla nikam z bytu chodit sama ani na nákup, když se vrátila z nákupu, vyčítal jí, kde byla, sprostě jí nadával, říkal, že v životě nic nedokázala, že má děti, aby nemusela do práce, nadával jí, že je děvka zkurvená, že má nevychované parchanty, vyhrožoval jí nožem, který držel v ruce a pohyboval jím před ní nebo jí nuž přiložil k jejímu krku, vyhrožoval jí, že zabije ji a že zabije její děti a ona se bude dívat na to, jak vykrvácí, opakovanými fyzickými útoky jí způsoboval zranění

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

na těle, křikem a nátlakem si na ní vynucoval, aby mu vydala finanční hotovost ze společných peněz určených na domácnost, které následně užil pro svoji potřebu,

dále svou manželku XXX v době od prosince roku 2017 do září roku 2018 v bytě v XXX v pěti případech donutil násilím proti její vůli k souloži a k análnímu pohlavnímu styku, kdy jí držel ruce, a přes její aktivní fyzický i slovní odpor, který projevovala tím, že se snažila ho kopat a odstrkovat, říkala, že to nechce, zasunul svůj penis do jejího konečníku a v jednom případě do pochvy, jednáním jí způsobil krvácivé poranění konečníku, přičemž v posledním případě v přesně nezjištěný den měsíce září 2018 jí během análního pohlavního styku, kdy říkala, že to nechce a snažila se ho odtáhnout, držel svou ruku přes její ústa, aby nemohla křičet, následně ji dusil polštářem, až nemohla dýchat, a pustil ji, až se uspokojil,

ve stejném období, nejméně od května roku 2015 do 24. 9. 2018 opakovaně, fyzicky a hrubým bezcitným jednáním napadal dcery poškozené XXX, nar. XXX, XXX nar. XXX a XXX nar. XXX tak, že je bil zaťatými pěstmi, otevřenou dlaní do různých částí hlavy, obličeje i po celém těle, někdy i vařečkou nebo páskem, kdy poškozené měly po celém těle podlitiny, modřiny a škrábane, několikrát na ně vytáhl nůž, nezletilou XXX udeřil do hlavy tak, že upadla na židli a vyrazila si dva přední zuby, dále v blíže nezjištěné době začátkem roku 2018 po předchozí hádce a fyzické potyčce s manželkou XXX chytil XXX zezadu jednou rukou za vlasy, druhou rukou jí ke krku přiložil kuchyňský nůž o délce 30 cm a vyhrožoval manželce slovy: "koukej, teď ji podříznu, ty se budeš na to dívat, jak ji tu vykuchám", kdy tomuto byly přítomny všechny děti, které se bály a plakaly, všem dětem sprostě nadával, nadával jim do parchantů, fracků, vyhrožoval jim, že jim rozbije hubu, že je dá do dětského domova, v několika případech je vyhodil ze společného bytu a nechal je stát na chodbě domu za dveřmi, minimálně v jednom případě uchopil nezletilou XXX do náruče a odnesl ji na balkón s výhružkami, že ji vyhodí z balkónu, děti nutil sedět v jejich pokojíčku na posteli a koukat se do zdi, zavřel za nimi dveře a zakazoval jim z dětského pokoje vycházet a jít se napít či na záchod, v případě, že z pokojíčku vyšly, tak je fyzicky trestal a své agresivní chování projevovat vůči všem dětem, přičemž

k napadání manželky docházelo převážně v dětském pokojíčku a v ložnici, ve většině případů za přítomnosti dětí, kdy poškozená XXX se mnohokrát bála o svůj život a život a zdraví svých dětí, což vyústilo až v její psychické problémy, s nimiž musela vyhledat odbornou pomoc lékaře, k poslednímu incidentu došlo dne 24.9.2018, kdy z bytu odešel i s nezletilým synem XXX, nar. XXX s výhružkou, že jde bydlet ke své matce a syna XXX už nikdy nevrátí,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

týral osobu, která je v jeho výchově, spáchal takový čin nejméně na dvou osobách a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku,

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2, písm. c, d) trestního zákoníku

a odsuzuje se

za tyto zločiny a dále za sbíhající se přečin zpronevěry dle § 206 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.1.2019, č.j. 2 T 109/2018-243, podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznic **s ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.1.2019, č.j. 2 T 109/2018-243, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené **XXX**, narozené XXX, bytem XXX, na nemajetkové újmě částku 200 000 Kč, poškozené **XXX**, narozené XXX, bytem XXX, na nemajetkové újmě částku 120 000 Kč, poškozené **XXX**, narozené XXX, bytem XXX, na nemajetkové újmě částku 100 000 Kč a poškozené **XXX**, narozené XXX, bytem XXX, na nemajetkové újmě částku 100 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozené **XXX**, **XXX**, **XXX** a **XXX odkazují** se zbytky svých nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal obžalobu na **XXX** pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se jmenovaný měl dopustit zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku, zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2, písm. c, d) trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům:
2. Sám obžalovaný spáchání trestné činnosti popřel. Dle jeho názoru se obvinění nezakládá na pravdě. Jemu se nelíbilo, jak se poškozená stará o děti, protože upřednostňovala telefon a děti byly zanedbávané. Poškozenou kromě jedné facky, které lituje dodnes, nikdy fyzicky nenapadl. Fyzického násilí popsaného v obžalobě by si vůči poškozené nedovolil, žádné zákazy ji nedával, na nákupy chodil on i s dětmi, aby ona měla doma klid. Nedopustil se ani násilí v sexuální oblasti s odůvodněním, že on sám preferuje romantiku a poškozená je ta,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

kteřá má raději hrubší styl. Delší dobu před vzetím do vazby spolu ani intimně nežili. Byl to on, kdo chtěl z rodiny odejít, ale zůstal jen kvůli nevlastním dětem, aby nepřišel o možnost kontaktu s nimi. Obžalovaný popřel i obvinění z napadání dětí. K tomu nedocházelo, děti měl rád. Je pravdou, že děti byly nevychované a divoké a ve škole měly problémy s chováním. Snažil se zapojovat do výchovy, ale manželka jej do výchovy nepustila. Děti trestal jen na přání manželky. Třeba dostaly na zadek, okřikl je nebo dostaly zákaz televize. Byla to taková „výchovná“ na zadek. Nikdy při trestání nedošlo k poranění. Popřel i ostatní incidenty popsané v obžalobě. Poškozená má problémy s žilami, protože jí praskají. Proto mívala na předloktí modřiny. Děti mívaly škrábance, to bylo v roce 2015, kdy byl na děti sám. Děti často skákaly, dělaly blbosti, měly modřiny z toho, jak řádily. Kromě toho měly i málo železa. Neví o tom, že by si někdy nějaké dítě vyrazilo zuby. Nesouhlasí v obžalobě s ničím.

3. Z trestné činnosti je obžalovaný usvědčován výpovědí poškozené v kombinaci s dalšími důkazy, které byly provedeny při hlavním líčení. Poškozená XXX v hlavním líčení využila svého práva a odešla ve věci vypovídat. Proto soud při splnění podmínek § 211 odst. 4 tr. řádu přečetl její výpověď z přípravného řízení. V ní poškozená uvedla, že se s obžalovaným poslední rok hádali už skoro každý den. Křičel na ni, že je kurva, že má nevychované parchanty, že je dobře, že její táta chcípnul. Ona mu řekla, že se říká o jeho mámě, že je pardubická děvka. Na to on ji udeřil do těla, svalil, začal do ní kopat, mlátit s ní o zem, mlátit jí do hlavy, ty rány byly zavřenou pěstí. Když byl obutý, tak do ní kopal obutý. Většinou to odnášely nohy a záda, kopal do ní vši silou, bolelo to hodně. Vždycky se snažila bránit, ale on má velkou sílu a vždycky nad ní měl moc. Po narození syna začal být majetnický, sama nikam nesměla, začal být agresivní, nervní, začal holky zavírat v pokoji, byl na ně zlý. Začal je bít a říkal, že si ty modřiny dělají holky navzájem. Dostávaly od něj facky i pěstí, většinou to bylo do hlavy, kopal do nich. Ze začátku o tom nevěděla, ale pak si holky začaly stěžovat, že není pravda, že oni se takhle nemlátí. Pak už to viděla na vlastní oči. Viděla, jak XXX, když nechtěla jíst houby, dostala facku. Nebo při učení s XXX jí vrazil takovou facku, že si dala druhou ránu o stůl. XXX bral pod krkem. Viděla, že děti mlátí vařečkou, dostaly i páskem. Když se jim pokoušela pomoci, tak zmlátil ji. Na dcery vytáhl i nůž, u XXX to bylo 4x. Říkal, že když na ně útočí, tak je to jediný způsob, aby se poškozená zklidnila. Jednání obžalovaného s nožem konkretizovala a popsala, že obžalovaný chybil XXX za vlasy, druhou rukou jí přiložil nůž na krk a říkal, že se má poškozená koukat na to, jak holku podřízne a jak vykrváčí. Tuto situaci viděly všechny děti, brečely a klepaly se hrůzou. On řval, že děti jsou parchanti, že se neucí, že neuklízí, nepouštěl je ani z pokojíčku, nesměly ani na záchod a jít se napít. Ji to vytočilo, křičeli na sebe, udeřil ji pěstí, ona upadla a on ji mlátil pěstí. Minulý rok XXX psala domácí úkol, XXX jí ho měla zmuchlat, ale udělal to syn XXX. Obžalovaný přišel k XXX, řval na XXX a dal jí takovou facku, že spadla na židli a vyrazila si dva přední zuby. XXX měla pod okem modřinu. Jednou přišel domů z práce, poslal holky do pokoje, že se budou koukat do zdi a zakázal jim z pokoje vycházet. Ona na něho začala křičet, on se naštvál, začal na ni rvát, ona ho udeřila pěstí do zad a on jí to vrátil, vrazil jí do zad pěstí, pak jí vzal a začal jí v zádech lámat přes jeho koleno, hodil s ní o zem, vzal jí za vlasy a začal jí hlavou mlátit o zem. Pak vzal nůž, šel s ním do pokojíčku a řval, že je tam podřízne, že se na to má koukat, jak pomalu vykrváčí. Všechny dcery se bály a klepaly. Když byla hospitalizovaná v nemocnici, tak se staral o všechny děti. V té době dost fetoval, vyhrožoval, že skočí z balkónu i s klukem, tak na něho máma s tetou zavolaly policii a on byl pak odvezený na psychiatrii. XXX říkala, že nesměly vycházet z pokojíčku, snídani měly až kolem 10 hodin a oběd dostávaly v 15 hodin. Moc se o ně nezajímal, vodil si tam návštěvy skrz pervitin. Na jaře 2018 vzal XXX za ruku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

otevřel dveře na balkon, tam ji vzal zezadu za pas, nadzdvihnul ji bříškem přes balkon, jakoby hlavou ven, a XXX řekl, jestli ji má vyhodit. Říkal, že ji klidně vyhodí. Hádali se spolu kvůli výchově dětí, financím a trávě. Říkal dětem, že je zabije, že jim šlápne na hlavu, že je vyhodí z bytu, což kolikrát udělal. Holčkám nadával, že to jsou piči zkurvený, že se vůbec neměly narodit. Ona dostávala pěstí, na hlavu, kopance, mlátil s ní o zem, škrtil, dával jí tzv. kravatu, lámal přes koleno, má od něho rozseknuté čelo nad obočím. Kolikrát jí roztrhnul pusu. U největšího incidentu jí ruplo v žebru, kdy nemohla dýchat, jak to bolelo. Zkopal ji tak, že nemohla vstát, a když ho prosila, aby jí pomohl, tak jí překročil a řekl, že ji zabije. Lékařské ošetření nevyhledala, bála se, že by to bylo ještě horší, protože jí to i on řekl. Poslední dobou jí říkal, že tátu vykope z hrobu, pochčije a zapálí. Několikrát potom jí bylo zle, že jí musela odvézt záchranka. Když ji takhle vyprovokuje, tak ona na něho jde pěstmi, on taky, ale pak ji on zkope, chytí pod krkem, škrtí ji.

4. K znásilnění uvedla, že obžalovaný byl na pervitinu. Řekl, že chce sex, ona, že ho nechce, on jí přesto chytil ruce, držel je jednou rukou, a jak byla na zádech, tak jí násilím vnikl do análu. Poprvé to bylo na konci roku 2017, bránila se, snažila se kopat, odstrkovala mu ruce. Čím víc se bránila, tím víc ho to vzrušovalo, říkal, že je manžel a má na to nárok. Brečela a prosila ho, aby to nedělal, že to bolí. Mohlo to trvat asi 10-15 minut. Byla potrhána v konečniku a tekla jí krev. Nikam na ošetření nešla, bylo to pro ni hrozně ponižující. Vzal si ji takhle ještě 4x, celkem to bylo 5x, vždy to bylo do análu, kdy ona se bránila a prosila ho, že to nechce. Naposledy si vzal sex, když byla unavená, šla spát, měla prášky na nervy. Usnula a vzbudila se, až když pronikl svým penisem do její pochvy, řekla mu, že to nechce, snažila se stáhnout nohy k sobě a odtáhnout ho od sebe, ale pak to vzdala. Takže znásilnil ji 5x do análního otvoru a naposledy do pochvy klasicky. Zkoušela křičet, on jí nejdříve zacpal pusou rukou, a pak vzal polštář a přiložil jí ho na celý obličej, ona se dusila. Držel jí polštář na obličejí pár vteřin, než se uspokojil. Měla potrhání oba dva otvory, tedy pochvu i konečník. Dále uvedla, že chtěl, aby zkusili něco nového, aby si našli pár. Ona nejdříve oponovala, ale pak svolila, souhlasila s trojkou. To bylo asi dva roky, někdy na podzim 2016. Ta trojka byla jednou.
5. U soudu byla osobně vyslechnuta znalkyně XXX. Znalkyně nejprve zopakovala před soudem závěry svého zkoumání s tím, že poškozená je ovlivnitelná a submisivní, mírná, vysoce tolerantní. Žije dlouhodobě v extrémně náročných životních podmínkách. Vzhledem ke své rigiditě a nepoučitelnosti opakuje nefunkční stereotypy chování. Vlivem obranných kompenzačních mechanismů zkresluje realitu do méně hroživé podoby. Její tolerance vůči špatnému zacházení je zvýšená, vnímá ji prakticky jako normu. Nebylo zjištěno závažné psychické poškození ve smyslu poruchy přizpůsobení, či posttraumatické stresové poruchy. Psychická vitalita je poměrně vysoká, je zvyklá přijímat a tolerovat od sociálního okolí různé druhy bezpráví. Znalkyně usuzují u ní na závažné prožitky citové a mateřské deprivace během dětství. Vlivem mnohonásobné dehonestace a týrání došlo k nezvratnému narušení jejího ega v oblasti sebeúcty a sebevědomí. Jednoznačně jde o typ oběti násilí a dalších forem poškozování. Vytváří vztahy patologické, nefunkční, většinou krátkodobé, opakovaně bez poučení vyhledává partnerství s agresory. K otevřené obraně u ní dochází zejména při ohrožení zdraví a života svých dětí. Nebylo prokázáno, že má zvýšené sklony ke zveličování a konfabulaci. Spíše je u ní předpokládáno uplatnění mechanismu bagatelizování a popírání, omlouvání partnera a přijímání spoluodpovědnosti za jeho chování. Její výpověď je s vyšší pravděpodobností možné považovat za reprodukci autentických zážitků. Proměnlivost a nejednoznačnost chování obžalovaného udržovalo svědkyni v naději, že se může situace

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

v budoucnu pozitivně změnit. Strach z opuštění ji motivoval vyhovět často některým jeho požadavkům, se kterými se vnitřně neztotožňovala. Na racionální úrovni chápe a přijímá jako nutné své manželství ukončit, ovšem na citové úrovni u ní přetrvávají pochybnosti, lítost a patrně i přetrvávající závislost na jeho osobě. Její submisivní povaha a schopnost snášet vysokou míru škodlivého zacházení, závislost na manželovi a touha mít úplnou rodinu, narůstající strach z reakce partnera, jsou nejdůležitější okolnosti, které ovlivnily poškozenou. K uveřejnění se rozhodla za podpory současného přítele a dalším důvodem mohl být odůvodněný strach o zdraví a život svůj i svých dětí. Jednání obžalovaného mělo výrazně negativní, přechodně poškozující vliv na psychické i tělesné zdraví poškozené.

6. Dále byla znalkyně vyslechnuta zejména k aktuální situaci mezi poškozenou a obžalovaným s tím, že poškozená píše obžalovanému do vazební věznice podporující dopisy. K tomu znalkyně uvedla, že dopis od poškozené do věznice, naprosto odpovídá závěrům posudku. U XXX znalkyně s tím i přímo počítala, že to takto dopadne. Když je někdo na někom citově závislý, tak jedná iracionálně. Vůbec to nesouvisí s věrohodností, ani obecnou, ani specifickou. Žádnou patologii, která by znevěrohodňovala výpověď XXX, nebyla znalkyněmi zjištěna. Její výpovědi byly stále konzistentní a stejné. Není pravda, že každá žena upřednostňuje své dítě před svým mužem. Mělo by to tak být, ale mnohdy to tak není. Poškozená se neobrátila se na sociálku dříve, protože svého partnera kryla. Jednak se ho bála, jednak ho milovala, nechtěla být sama, měla s ním dítě. Domácí násilí není o tom, že by někdo partnera mlátil a ponižoval od rána do večera. To by ty vztahy netrvaly třeba celá desetiletí. Je tam období, kdy je to fajn, a pak období sestupu, destrukce a násilí. Jsou tam fáze, kdy se udobřují, chvíli seká latinu a pak to jede všechno zase znova. Je to dynamický proces, nahoru dolů. To je jedna ze 4 základních podmínek při diagnostikování domácího násilí.
7. Bez souhlasu stran na základě rozhodnutí soudu v souladu s § 102 odst. 2 tr. řádu byly přečteny výpovědi nezletilých poškozených XXX, XXX a XXX. Nezletilá svědkyně XXX uvedla, že obžalovaný byl líný. Když jedl, tak po sobě neuklízěl. Stále jim něco vyhazoval, hračky ze skříně. Málem vyhodil XXX z balkonu a na XXX vzal nůž a dal jí ho ke krku. Ublížoval jim, hádal se hodně s maminkou. Vyhrožoval jim, jak jí tekla krev, tak říkal, že když bude předstírat, že se nic nedělo, tak že jí nic neudělá. Dostala několikrát do nosu. Mamce vymknul nohu, ruku a asi krk. Když trochu zlobily, tak je zmlátil. Dával jim přes hlavu, bil je pěstí i facky, do zad, do hlavy, do nohou, někdy i do břicha. Modřin měla hodně, nejvíc jich měla XXX. Chytl je za krk a zvedl je do vzduchu. Zakazoval jim hodně věcí, televizi, že půjdou spát bez jídla, zakazoval jim hračky. Nadával jim skoro každou chvíli, říkal píča a kokot. Mlátil jí i sestry, trochu mámu, i někdy XXX, k tomu se choval hrozně mile. Když byla maminka v nemocnici a rodila XXX, tak měly neštovice, ty si praskaly a on je za to mlátil. XXX rozsypala nějaký hračky, zmlátil je všechny. Většinou se počüraly, protože to hrozně bolí. Ona byla od krve z nosu, z pusy a taky na ruku. Mlátil je každou chvíli. Máma o tom neměla vědět, ale ony jí to říkaly. Mámu mlátil, dával jí facky. Bojí se ho. Máma se s obžalovaným hádala v ložnici, v obýváku, u nich v pokojíčku. Když byla máma pryč, tak je mlátil. XXX dělal každou chvíli něco, zmlátil ji tak silně a ona taky předstírala, že je všechno v pořádku. Jednou ji vzal za ruku a za nohu, byl u balkonu a chtěl ji pustit, máma říkala ne, a hádali se. XXX držel asi nůžky před krkem, to ona ale nechtěla vidět, tak šla do pokojíčku. S tím balkonem XXX hrozně brečela i máma, protože si myslela, že ji fakt pustí. Nadával, že ji vyhodí, pokud máma už toho nenechá. Máma byla ta, co se bránila. Hádali se, že to bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

něco o nás, asi mu něco vadilo. Máma se jich zastávala, měla kvůli tomu modřiny. Několikrát šly z domova proto, že je vyhodil. Někdy používal k mlácení boty, pásek a vařečku. Ty boty po nich házel.

8. Nezletilá svědkyně XXX uvedla, že ji obžalovaný chytil a vzal na ni nůž. Mlátil ji vařečkou, bolelo to a plakala. Po mlácení měla modřiny. Mlátil ji do hlavy fackou, tahal ji za vlasy. Maminka se s obžalovaným hádali. Mlátil je všechny. Mlátil je rukou, tahal je za krk, zvedal je, mlátil je fackou a pěstí. Říkal, že pokud neuklidí, tak je vyhodí z bytu. Jednou jí fláknul rukou, bouchla se o židli, a pak jí vypadly dva zuby. Obžalovaný vzal mámu za krk a hodil ji na zem. Máma měla modřiny všude. Dostaly koštětem, tou dřevěnou tyčí na hlavu. Dále uvádí, jak obžalovaný chytil za vlasy a nesl na balkon XXX a chtěl ji hodit z balkonu. Ona byla v pokojíčku. Ji vzal za krk a řekl, že má skočit z okna, protože se hádali s mámou. Obžalovaného se bála, protože je furt mlátil. Maminka je mlátí taky vařečkou.
9. Nezletilá svědkyně XXX uvedla, že se obžalovaný s mámou hádali, a on ji chtěl vyhodit z balkonu. Mamka ho mlátila na zádech a říkala, ať ji nechá. Přišla mamce něco říct, začali se hádat, obžalovaný ji vzal za krk a hodil ji do pokojíčku, řekl, aby už nikdy nevyšla z pokojíčku, když je doma, ani vyčůrat, ani napít ne. Šel nakoupit, pak přišel domů, a pak se chvíli hádali. Vzal ji za bok a za hlavu a chtěl ji vyhodit z balkonu. Dále popisuje, jak nožem, nůžkami, chytil XXX za hlavu, otevřel ty nůžky a chytil je takhle pod krk. Také ji vzal za hlavu a dal jí ten nůž pod krk. Trestal je většinou obžalovaný, někdy i mamka jim dávala přes prdel, ale obžalovaný jim dává přes hlavu. Mlátil je fackami i pěstí, někdy do nich kopal, do hlavy, do břicha, do nohy. Měla modřiny na rukou, u ramene, u zápěstí, na čele bouli. Když ji obžalovaný mlátil, tak maminka nebyla doma.
10. Za souhlasu stran byly přečteny znalecké posudky XXX. Na osobu obžalovaného byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie, z jehož závěrů plyne, že obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou, byl konstatován jen abusus marihuany a pervitinu. Obžalovaný je osobností s rysy nezralosti, nezodpovědnosti, nezdrženlivosti. Jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti byly zachovány. Netrpí sexuální deviací. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru psychologie pak plyne, že u obžalovaného znalec shledává nižší frustrační toleranci. Obžalovaný je psychicky vcelku stabilní extrovert. Je mírně submisivní. Pokud je však donucen prosadit se, umí to i dosti bouřlivě, včetně agresivních projevů. Je odolný vůči nátlaku a manipulaci zvenčí. Hněv a zlost umí dát jasně a bouřlivě najevo. Obvykle tak reaguje na zátěžové situace a náročné životní. V emočních vztazích včetně partnerských a rodičovských nachází znalec jistou idealizaci, emoční nezralost a nezkušenost, která vede k tomu, že své vztahy vidí ideálně, a pokud cítí odchylku, reaguje nezrale, bouřlivě a s malou frustrační tolerancí. Motivací k jednáním, která jsou mu kladena za vinu, byla velmi pravděpodobně potřeba prosadit své vidění role manžela a otce, což je možno chápat i v pohledu na vlastní „manželská a mužská práva“ v rámci sexuálního soužití.
11. Ze závěru znaleckého posudku z odvětví psychologie na poškozené nezletilé děti pak plyne, že nezletilá XXX je extrovertní, otevřená, důvěřivá, přizpůsobivá, autoritu respektuje, je patrná emoční a podnětová deprivace. Schopnost zapamatovat si prožitý děj a reprodukovat jej, odpovídá věku. Je třeba počítat se specifiky, líčení bude založeno na emočně sycených detailech, nekontinuální, s horším odhadem časových údajů. Lživé sklony se u ní neprojevují, je bezelstná, nesnaží se vypovídat účelově. Je ještě přirozeně ovlivnitelná autoritami, ale její

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

výpověď na existenci takového ovlivnění neukazuje. Je provedena autentickým způsobem, odpovídá charakteru jejího prožívání i vyjadřování, je doplněna přiměřeným emočním projevem. Vyšetřovaný skutek měl silný dopad na prožívání nezletilé, jednotlivé situace prožívala jako traumatizující s bezmocí, a typickou reakcí na nadhraniční zatížení - ztuhnutím. Po vyčerpání obranných mechanismů došlo k jejímu prožívání silného strachu a neřešitelnosti situace. Došlo k pasivnímu přizpůsobení se situaci a semknutí se v rámci sourozeneckých vazeb a pasivnímu snášení. Tato děletrvající situace se odrazila na vývoji psychiky dítěte. Zatím se jeví jako citová plochost, lehké navazování povrchních vztahů, vyhledávání nových kontaktů, účelové jednání. Nejistá je také sebedůvěra, je nejistá, závislá na okolních osobách, v tomto ohledu infantilnější. K nezletilé XXX pak znalkyně sdělila, že je praktická, samostatná, umí se ozvat, snaží se napodobit úspěšné strategie svých sourozenců. Sociálně je méně zdatná, nemá dostatek sociální neverbální inteligence, hůře odhaduje jednotlivé situace. Temperamentově má sklon k silné a rychlé reakci. Má potíže s koncentrací pozornosti, hůře se soustředí na jednu věc. Její intelektový vývoj odpovídá věku o něco nižšímu, než je její biologický věk. Má oslabenou pozornost a schopnost soustředění a její celkové kognitivní schopnosti jsou omezené. Je schopna si zapamatovat prožitý děj a reprodukovat ho, ale je třeba počítat s určitými specifiky. Skutečnost vnímá více roztržštěně, bez širšího pochopení kontextu i smyslu, nebude schopna uvést správně časové ani dějové souvislosti. Její líčení má podobu série emočně sycených situací s uvedením některých pro ni důležitých, či ostře vnímaných detailů. Nebyly zjištěny lživé sklony. Má sice potřebu se prosadit, ale v případě lži se bojí následků. Je sice ovlivnitelná, ale její výpověď nebyla přímo ovlivněna zejména proto, že vypovídá o vlastních prožitcích s odpovídajícím emočním doprovodem a způsobem typickým pro její prožívání i osobní styl. Vyšetřovaný skutek negativně ovlivnil emoční vývoj nezletilé, projevovала se jako stažená, zaražená, smutná. Psychickou traumatizaci vyloučit nelze, hůře lze ale oddělit následky chování samotného obviněného a následky konfliktního rodinného prostředí a nevyrovnaného výchovného přístupu ze strany obou vychovatelů. K nezletilé XXX pak bylo sděleno, že se projevuje jako přizpůsobivá, ale aktivní, pevná, snaží se prosadit. Její rozumové schopnosti odpovídají věku, jsou v pásmu průměru a jsou vyrovnané. Je plně schopna zapamatovat si prožitý děj a reprodukovat ho na úrovni svého věku. Některé líčené situace mohou být přirozeně ovlivněny emočním vypětím, které působily (strach, obavy, bezmoc), ale v zásadě je schopna poměrně přesného popisu. Lživé sklony se u ní neprojevují. Výpověď se jeví jako autentická, nebyly zjištěny známky ovlivnění či zkreslení. Vyšetřovaný skutek měl negativní vliv na rozvoj osobnosti nezletilé, má nevyrovnané a spíš nízké sebevědomí, je úzkostnější v prožívání, může mít do budoucna sklon k depresivním propadům. Vliv vyšetřovaného skutku nelze přesně oddělit od působení ostatních podmínek v rodině.

12. Výpovědi dalších osob z přípravného řízení, zachycené at' ve formě protokolu či úředního záznamu, byly u hlavního líčení se souhlasem stran přečteny postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu, resp. § 211 odst. 6 tr. řádu. XXX zná poškozenou přes Facebook (dále jen "FB") asi čtyři roky. Když byla u nich poprvé, tak jí bylo divný, že holky byly zavřeny v pokojíčku a nesměly vylézt ven, jinak na ně obžalovaný začal křičet. Ví, že se řešilo, že XXX měla být týraná, ale ona tomu nevěřila. To bylo asi tři roky zpátky. Vloni v létě byla u XXX, XXX byla v nemocnici, tak si všimla, že XXX a XXX měly v obličejích modřiny. XXX se s ní nechtěla bavit, XXX jí říkala, že nesmí nic říkat, že je na ně obžalovaný zlý. XXX jí říkala, že je

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

obžalovaný mlátí pěstí do obličeje. XXX měla skoro pokaždé po těle modřiny, na rukách, na krku. Vždy si vymyslela, že spadla, že se bouchla, nebo že to má z nemocnice. Poslední půlrok jí psala, že jí znásilnil, že nechtěla, a on si to vzal násilím. Říkala jí neustále, že jí pomůže, aby od něho odešla, ale ona to nedokázala. Děti ze začátku byly usměvavé, bavily se, ale pak se stáhly, začalo být ticho, nechtěly si povídat. XXX je hodná, ale hloupá, domácí puťka, nikam nesměla sama, nic nesměla dělat bez něho, ani ven bez něho nikam nesměla. Pomalu začala přiznávat, co se u nich děje, že ji mlátil kvůli dětem, když se jich zastávala. Nyní je na ní vidět, že z ní všechno spadlo, vypadá líp. Holky se baví jako dřív, chodí po bytě, jsou veselejší. Obžalovaný říkal, že děti dostanou jen na prdel za to, když něco provedou.

13. Svědkyně XXX uvedla, že se seznámila s obžalovaným v létě 2015 na seznamce, kde z obžalovaného vylezlo, že hledají sexuální partnerku do trojice. Ona psala, že do toho nepůjde. Na FB se pak seznámila i s jeho ženou, která ji požádala, jestli by nepřijela pohlídat děti. Přijela tam a byla u nich asi týden. Obžalovaný na ni furt dorážel, jestli si to nerozmyslela. Děti byly po celou dobu zalezlé v pokojíčku, nesměly chodit do obýváku. Pak k nim jezdila každý druhý víkend, začala si víc rozumět s XXX. Obžalovaný se s XXX hádal kvůli dětem a penězům, byli dost vulgární. Obžalovaný byl dost nepříjemný, když kouřil trávu. Byl zlý na XXX i na děti. Háдали se v ložnici, ale bylo to slyšet i v obýváku. Viděla na XXX často modřiny, škrábane, měla natržený ret a možná i obočí. Před ní obžalovaný trestal děti tak, že jim naplácal na zadek, nebo je odtáhl za ruku do pokoje. XXX a XXX měly obě hodně modřin v obličeji. XXX říkala, že si to holky asi udělaly samy. Když se děti ptala, jestli je obžalovaný nebije, tak podle jejich reakce usoudila, že se děti obžalovaného bojí. Myslí si, že i XXX se ho bála. Sama jí řekla, že jí několikrát řekl, že ji zabije. I přesto měla XXX obžalovaného ráda. Dále popsala, jak měla asi 2x pohlavní styk s manželi XXX, kdy XXX potom brečela, bylo na ní vidět, že ten sex ve třech nechtěla. Jednou obžalovaný řval na malého XXX, slyšela jako plácání do těla, XXX za ním běžela, začali se hádat a prát se, XXX křičela, jak jí to bolí, bylo slyšet rány. Rozběhla se k nim, křičela na obžalovaného, aby XXX okamžitě pustil, on ji chytil rukama pod krkem, roztrhnul jí košili a řval na ni, ať se do toho neplete, nebo že ji propíchne. Ona utekla, XXX za ní vyběhla a omlouvala se. Potom jí přišla zpráva na FB, kde jí obžalovaný vyhrožoval a nadával. Od té doby ho už neviděla. Dva roky o nich nic nevěděla. Nyní u XXX byla před Vánoci a překvapilo ji, že holky byly v obýváku, chovaly se jinak. Domácnost mají mnohem lepší. Holky se nemusejí ptát, jestli můžou na záchod nebo se jít napít. Viděla i jak jednou jednu z holek plácnul do zad, až popošla dopředu, podle ní to bylo surové.
14. Svědek XXX uvedl, že chodil na návštěvy 4x do měsíce. Občas tam proběhla nějaká hádka, většinou o maličkosti. Jednou si obžalovaný stěžoval, že se pohádali, skočili po sobě a on viděl na jeho krku drápance. Holky byly většinou v pokojíčku a hrály si tam. Obžalovaný je okřikl, že by je nějak trestal, to neviděl. Nejstarší a prostřední se neustále praly, dělaly si samé naschvály. Jednou mu XXX naznačovala znásilnění, je to už asi rok, řekla mu, že došlo k postelové scéně, že nechtěla, ale nakonec k tomu došlo. Obžalovaný byl agresivní, čekal by spíš, že by ji udeřil, ale tohle opravdu neví, jestli by to udělal. Dominantní byla dle svědka poškozená. Svědkyně XXX, teta obžalovaného, uvedla, že je nenavštěvovala. Obžalovaného viděla jen, když přišel na návštěvu za její matkou. Když byli na návštěvě, tak se k sobě obžalovaný a poškozená chovali hezky. V domácnosti dělal všechno on, když byl XXX miminko, tak u nich asi 2x nebo 3x byla, XXX seděla na gauči a on běhal kolem ní a dětí. Byla u nich na návštěvě 5x. Loni v létě, když se XXX staral o děti sám, tak tam byla, sestra

říkala, že už tři dny nespál. Sestra si vzala na starosti malého XXX a ona se snažila uložit velkého XXX do postele, on pak vystartoval, běžel do kuchyně, kde chtěl vyskočit z okna. Ona po něm skočila a dala mu facku, aby se vzpamatoval, on se snažil dostat z jejího sevření, tak volala na městskou policii, protože měla strach, aby se nevytrhl. Sestra volala jeho manželce, ta podepsala v nemocnici reverz a vrátila se domů. Během toho incidentu rozhodně nikoho nenapadal, děti u toho vůbec nebyly přítomné. Dcery paní XXX se jí nesarvěřily, že by byly bity, žádných poranění si na nich nevěřila. Nebyla přítomna žádné hádce mezi manžely, děti vychovával obviněný. Podle svědkyně dát někomu na zadek nebo facku, není násilí. Holky se mezi sebou strkaly, některá pak upadla, nebo do něčeho narazila. Svědek XXX uvedl, že byl párkrát u obžalovaného v bytě. Vztah s manželkou byl normální, před ním se nehádali, nikdy na ní neviděl poranění. Role byla tak napůl, o kuchyň se starala manželka, měla tam furt bordel. Děti byly zlatý, byly furt v pokojíčku. Dominantnější byla XXX.

15. Svědek XXX, kamarád poškozené, uvedl, že jednou za půl roku se s nimi navštěvoval, psali si s XXX na FB. Nikdy se nesarvěřila, až když byl obžalovaný ve vazbě. Psala, že ji mlátil, vztáhl ruku i na holky, řekla, že ji znásilnil. Když byl na návštěvě a začali se hádat, tak on odcházel. Děti byly většinou v pokojíčku zavřené, nemluvily s ním. Obžalovaného viděl agresivního jednou, a to když vyhodil z bytu nějakou XXX, táhnul ji ven a řvali tam na sebe. Svědkyně XXX uvedla, že byla asi 5x na návštěvě v ulici Sukova. Obžalovaný se s poškozenou chovali normálně, občas se pohádali. Jejich děti byly většinou v pokojíčku, nařizovali to většinou oba rodiče. S XXX se vídala i po tom, co byl obžalovaný ve vazbě, její nový přítel vymaloval a bylo uklizeno. XXX si stěžovala, že ji obžalovaný mlátí a napadá ji, ale co ona ví, tak to bylo vzájemné. XXX sama řekla, že mu dala pěstí. Na holkách modřiny viděla a XXX jí vždycky řekla, že se rvaly. Vzpomíná si, že než obžalovaného sebrali, tak jí XXX říkala, že po ní chtěl sex a ona nechtěla, tak si jí vzal sám, měl ji znásilnit. Obžalovaný je od malička hyperaktivní, ona ho nevyhledává. XXX je jednoduchá, líná, hodně ovlivnitelná. Dále uvedla, že o znásilnění jí XXX říkala potom, co byl zadržený. Svědek XXX, současný přítel poškozené, uvedl, že s poškozenou se seznámil na přelomu měsíců červen a červenec roku 2018. Při první návštěvě usoudil, že se jedná o běžnou rodinu. Druhá návštěva probíhala normálně, obžalovaný odešel a on se začal s XXX bavit. Všiml si, že má na čele jizvu, ona mu pak vyprávěla, že veškerá zranění a jizvy na těle má od obžalovaného, který ji fyzicky napadá. Uvedla, že do ní kopal, házel s ní o zem, že na ni vytáhl nůž, kdy tento nůž vytahuje i na děti. Děti také mlátí. V červenci 2018 mu přes FB napsala, že byla doma obžalovaným znásilněna. Měl jí dát na hlavu polštář, začít ji dusit, a pak ji znásilnit i přes její odpor. Napsal jí, že by věc měla nahlásit na policii, ale ona odpověděla, že má strach. Pak obžalovanému navrhl, že by mohl u nich doma bydlet. Při rozhovorech s XXX se dozvěděl, že obžalovaný měl nadávat dětem, také jí, děti nemohly vycházet z pokoje, a když třeba vyšly, tak je zmlátil. Také je měl trestat fyzicky za to, že byly hlučné. V době, kdy u nich bydlel, tak se stalo, že děti byly hlučné, obžalovaného to vytočilo, vběhl do pokoje a přes dveře slyšel, jak někomu z dětí dal facku. Od dětí se dozvěděl, že obžalovaného nechťejí, že je pořád mlátí, že mají z něho strach, že na ně pořád řve. Při vyhrocených situacích, když obžalovaný vyhrožoval, nebo nadával, tak se mezi něho a další osobu postavil a věc se snažil zklidnit. Dne 24. 9. 2018 mu XXX napsala, že s ní obžalovaný hodil přes opěrku gauče, že ji škrtil a on jí napsal, že to musí řešit přes policii. Obžalovanému psal, že si nemá vylévat zlost na ženě a na dětech, on mu odpovídal, že takový je, také se mu přiznal, že XXX znásilňuje, kdy k tomu mělo dojít asi tak v 5 až 6 případech.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

16. Svědkyně XXX, matka obžalovaného, uvedla, že v domácnosti byl hrozný nepořádek ("bordel"), nadávala proto oběma. Obžalovaný vařil, uklízel, nakupoval, pomáhal hodně. Obžalovaný, když si našel nějakou práci, tak v ní moc dlouho nevydržel, protože chtěl být s manželkou. Dokázali se dopoledne pohádat a odpoledne se už zase milovali. Byla s nimi na dovolené, XXX pořád spala, byla hodně unavená. Obžalovaný měl normální vztah k dětem, někdy je káral. Netrestal je, jen houknul, když blbli. Před třemi roky, co měla XXX tu bouli na hlavě, tak holky hodně skákaly na palandách. Tehdy ji vzala do nemocnice. Jinak měly běžné modřinky, jako každý. Obžalovaný se jí svěřil, že dostal od XXX vařečkou, že mu furt nadávala, ponižovala ho, že do něho vrazila nůž, říkal, že má asi 5x to píchnutí. Dále popsala situaci, ke které došlo v době, kdy XXX byla v nemocnici, a obžalovaný křičel, že skočí z balkonu, ona v té době držela malého XXX v náručí a sestra se snažila chytit obžalovaného, pak volaly městskou policii, přijela záchranka a odvezla XXX do nemocnice. Volala XXX do nemocnice, že XXX odvezli, že chtěl skočit z okna. Svědkyně XXX, partnerka otce obžalovaného uvedla, že k návštěvám docházelo sporadicky, s XXX se moc nebavily, obžalovaný se nesarcoval, že by měli mít ve vztahu nějaké problémy. Jednou jí holky řekly, že by chtěly bydlet s nimi na chatě. XXX starší uvedl, že obžalovaný je zbrklý, má sklony všemu uvěřit, lehce se nechá ovlivnit, má problém s uznáním autority. Kdykoliv u něho doma byl se svou současnou partnerkou XXX, tak uklízel, vařil, staral se o děti. Často k nim nechodil. Obžalovaný si na svoji ženu nikdy nestěžoval. Kdyby věděl, že se obžalovaný špatně chová k dětem, určitě by s tím něco udělal.
17. Z listinných důkazů je třeba připomenout znalecký posudek z odvětví soudního lékařství, který byl vypracován dne 10. 11. 2015 ve věci vedené pod sp. zn. KRPE-37651/TČ-2015-170671. Ze závěrů tohoto posudku plyne, že u nezletilé XXX byla dne 6. 5. 2015 zjištěna poranění, a to mnohočetné krevní podlitiny na těle v krajině temeně-týlní, v krajině za levým ušním boltcem, na čele, v krajině obou očí, na hrudníku vpředu nahoře, mezi lopatkami, nad trnovými výběžky bederní páteře, na zevní straně stehen a bérků. V lékařské zprávě ze dne 21. 8. 2015 byly na těle jmenované popsány krevní podlitina v krajině levé očníce, na pravé tváři před uchem a oděrky na pravé straně krku, dále jsou patrné z fotodokumentace oděrky na pravé tváři a rameni. Na snímcích ze dne 18. 9. 2015 je na těle jmenované patrná krevní podlitina a stroupky v krajině levé očníce. U nezletilé XXX pak ze zdravotnické dokumentace a fotodokumentace ze dne 21. 8. 2015 byla zjištěna krevní podlitina v krajině pravé lícni a drobná oděrka v průběhu těla dolní čelisti vpravo. Ke zraněním XXX znalec uvedl, že s velmi vysokou pravděpodobností bylo vůči poškozené nezletilé dívce vedeno opakované, poměrně hrubé a nenáhodné násilí dospělou osobou. Je krajně nepravděpodobné, že by ke vzniku mnohočetných poranění (z doby hospitalizace z května 2015, či zachycených na fotodokumentaci ze dne 21. 8. 2015) došlo v rámci dětských her. Poranění u nezletilé XXX lze připustit i náhodný vznik těchto poranění. Dále jsou ve spise založeny listiny obsahující korespondenci mezi obžalovaným a poškozenou, FB komunikaci mezi XXX a XXX, komunikace mezi obžalovaným a XXX. Spisový materiál obsahuje zprávy ze škol a od dětské lékařky k nezletilým dětem a též lékařské zprávy k poškozené XXX. Z lékařských zpráv k dětem kromě výše uvedených hematomů nebylo zjištěno žádné další poranění. Z lékařských zpráv k XXX zejména vyplývá četnost návštěv a hospitalizací v souvislosti s cukrovkou. Dne 20. 9. 2018 bylo poškozené vystaveno doporučení k psychiatričce z důvodu domácího násilí. Ze záznamu o šetření v místě bydliště obžalovaného plyne, že v domácnosti měl být hluk, křik.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

18. Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani soud sám nezjistil žádných dalších důkazních prostředků k bližšímu objasnění trestní věci. Při hodnocení důkazů okresní soud nepřehlédl, že ve prospěch obžalovaného vypovídali XXX, XXX, XXX a XXX. Nicméně XXX chodil do domácnosti obžalovaného a poškozené velmi omezeně, navíc i on potvrdil, že obžalovaný agresivní byl a navíc i jemu si poškozená stěžovala na nechtěný pohlavní styk s obžalovaným. Svědkyně XXX je potom příbuznou obžalovaného. Ze skutečnosti, že se jí poškozená o události nesvěřila, nelze dovodit, že by k činu nedošlo. Svědkyně ve své podstatě potvrdila, že v určité době se v nepřítomnosti poškozené o rodinu staral obžalovaný. V domácnosti navíc byla jen omezenou dobu. Rovněž dle výpovědi svědka XXX nelze jistě uzavřít, že k činu nedošlo. Svědek pouze popsal, kdo se jak staral o domácnost. Svědkyně XXX je matkou obžalovaného s dobrými vztahy vůči synovi a snadno lze tak najít důvod pro zkreslení výpovědi v jeho prospěch. Syna popsal jako pracovitého s tím, že chtěl být stále s manželkou (proto víceméně nikde nepracoval). V rozporu s listinnými důkazy popisuje důvod vzniku poranění nezletilých a v rozporu se znaleckým posudkem na osobnosti poškozené a obžalovaného zcela opačně obě osoby popisu. Vedle toho svědci XXX a XXX starší o věci ničeho nevěděli, nikdo z aktérů se jim o soužití blíže nesvěřoval. Pouze XXX nezletilé dcery poškozené žádali, aby s nimi (XXX a XXX starším) mohly bydlet na chatě.
19. Další osoby již popisují soužití celkově či v jednotlivých bodech v souladu s výpovědí poškozené. Zjevně největší důvěru měla poškozená ke svědkyni XXX, která několik let zpětně do domácnosti docházela a s poškozenou se vídala. O soužití obžalovaného a poškozené se dozvídala postupně, popisovala povinnosti dětí v domácnosti i předchozí podezření na týrání dětí. Potvrdila opakovaná poranění všech dětí na různých částech těla i stížnosti poškozené, že ji obžalovaný znásilňuje. Poškozenou popsala jako hodnou, ale hloupou, která bez obžalovaného nikam nesměla. Svědkyně rovněž popsala, že po opuštění domácnosti obžalovaným se život dětí zlepšil. Rovněž svědkyně XXX potvrdila, že i jí si poškozená stěžovala na znásilnění, a to i v době před zahájením trestního stíhání. Svědkyně XXX není příbuznou ani bližší známou ani obžalovaného ani poškozené. Jedná se o osobu, která po kratší známosti s oběma jmenovanými těmito hlídala děti a rovněž souhlasila s pohlavním stykem s oběma z nich. Přesto i ona jasně popsala, že v rodině zjevně docházelo k násilí na dětech a na poškozené ze strany obžalovaného. Navíc obžalovaný byl agresivní i vůči její osobě, což potvrdil svědek XXX. Svědkyně XXX potvrdila, že děti nesměly do obývacího pokoje, viděla poranění na poškozené XXX i na dětech a na přímou otázku, zda poranění nezpůsobil obžalovaný poškozená i děti reagovaly tak, že usoudila, že se obžalovaného bojí.
20. Důvod ke zkreslené výpovědi může mít i svědek XXX, neboť on postupně nahradil obžalovaného ve vztahu s poškozenou XXX. Nicméně kromě toho, že výpověď tohoto svědka koresponduje s výpovědí poškozené a dalších svědků, její pravdivost je prokazována i souladem s listinnými důkazy, zejména obsahem uložených SMS zpráv mezi svědkem a obžalovaným. Část týkající se znásilnění potvrzuje ve své výpovědi mimo XXX i svědkyně XXX, které se jako další po činu obžalovaného poškozená svěřila. O znásilnění se svědku XXX nezmínila pouze poškozená, ale svědek měl znásilnění potvrzené rovněž přímo od obžalovaného, který mu k tomu řekl, že prostě už je takový. Navíc si XXX s obžalovaným o těchto záležitostech rovněž dopisovali prostřednictvím SMS, což potvrzují kopie zpráv na čl. 516-518. Ze zpráv vyplynulo, že obžalovaný si je svého násilného jednání vědom.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

21. Zásadním důkazem jsou pak výpovědi všech poškozených. Jejich výpovědi jsou podrobné, logické a na sebe navazující. Osobnosti všech poškozených byly s ohledem na závažnost věci znalecky zkoumány a žádný ze znalců nedospěl k závěru, že by se nejednalo o věrohodnou reprodukci prožitých událostí. U poškozené bylo shledáno, že se jedná o klasickou oběť domácího násilí, která přese všechno negativní prožité cítí k obžalovanému náklonost, což ústí v dopisy zasílané mu do vazby. Nezletilé svědkyně XXX, XXX a XXX popsaly události ve formě odpovídací jejich věku a soud po porovnání obsahu jejich výpovědí s dalšími důkazy a po zhodnocení jejich věrohodnosti na základě znaleckého zkoumání uzavřel, že se jedná o reprodukci prožitých událostí. Závěr, že poranění dětí nebylo způsobeno tak, jak uvádí obžalovaný společně se svojí matkou, je založený na výpovědi samotných poškozených a rovněž koresponduje s obsahem listinného důkazu v podobě znaleckého posudku z odvětví soudního ve věci vedené pod sp. zn. KRPE-37651/TČ-2015-170671. Rozsah, charakter a intenzita poranění je dobře patrná z přiložené fotodokumentace.
22. V předmětné věci důkazy tak, jak je státní zástupce soudu předložil, postačují k odsouzení obžalovaného. Oproti výsledkům přípravného řízení se tak u hlavního líčení nic nezměnilo. Obžalovaný svým zaviněným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c, d) trestního zákoníku, neboť tři nezletilé dcery své manželky, na jejichž výchově se podílel, opakovaně fyzicky a psychicky trestal. Toto jednání trvalo po dobu několika let, kdy je třeba považovat takové jednání za zlé nakládání vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, kdy uvedené jednání mělo fyzické i psychické následky na nezletilých a psychické následky trvají dosud. Obžalovaný dále naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku v souběhu se zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku, neboť svoji manželku fyzicky napadal a psychicky týral tak, jak je uvedeno ve skutkové větě vydaného rozsudku (bil zaťatými pěstmi do vlasové části hlavy i do obličeje, až jí několikrát tekla krev ze rtů a plakala, mlátil s ní o zem, bil a kopal ji vši silou do celého těla tak, že měla po celém těle podlitiny a modřiny, zkopal ji tak, že nemohla dýchat, držel ji pod krkem a škrtil ji, dusil ji polštářem, až nemohla dýchat, zakazoval jí stýkat se s jinými lidmi nebo s kamarádkami, nesměla nikam z bytu chodit sama ani na nákup, když se vrátila z nákupu, vyčítal jí, kde byla, sprostě jí nadával, říkal, že v životě nic nedokázala, že má děti, aby nemusela do práce, nadával jí, že je děvka zkurvená, že má nevychované parchanty, vyhrožoval jí nožem, který držel v ruce, a pohyboval jím před ní nebo jí nůž přiložil k jejímu krku, vyhrožoval jí, že zabije ji a že zabije její děti a ona se bude dívat na to, jak vykrvácí, opakovanými fyzickými útoky jí způsoboval zranění na těle, křikem a nátlakem si na ní vynucoval, aby mu vydala finanční hotovost ze společných peněz určených na domácnost, které následně užil pro svoji potřebu), a to po dobu několika let, kdy uvedené jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí a mělo výrazně negativní, přechodně poškozující vliv na psychické i tělesné zdraví poškozené. Zároveň ve stejném období nejméně v pěti případech došlo k pohlavnímu styku, a to jak k análnímu, tak vaginálnímu styku násilím, přes verbální i fyzický odpor poškozené. Z hlediska subjektivní stránky byly všechny zločiny spáchány v přímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem.
23. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

24. Přitěžující okolností je spáchání tří zločinů, přičemž v jednom případě se jedná o zvlášť závažný zločin. Trestné činnosti se dopustil ve zkušební době podmíněně odloženého trestu odnětí svobody ve věci vedené u Okresního soudu v Pardubicích pod sp. zn. 22T 9/2018. Další přitěžující okolností je páchaní trestné činnosti jak na dětech, tak i co se týká trestné činnosti páchané na poškozené XXX před zraky nezletilých dětí. Nepochybně nelze přehlédnout charakter následků jak na poškozené XXX, tak na samotných nezletilých, kdy zejména poškozené XXX obžalovaný v rámci svého chování vůči nim vyrazil dva přední zuby. Polehčující okolnosti soud neshledal. Obžalovaný byl dosud dvakrát soudně trestán, jednou za přečin krádeže v roce 2018 a jednou za přečin zpronevěry v roce 2019. Právě ve vztahu ke druhému zmíněnému odsouzení bylo zapotřebí ukládat trest souhrnný. Ve své podstatě tak byl trest obžalovanému ukládán za jeden přečin, dva zločiny a jeden zvlášť závažný zločin. U nejpřísněji trestného zvlášť závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 2 tr. zákoníku stanoví zákon rozpětí trestní sazby od 2 do 8 let trestu odnětí svobody. Za přiměřený trest právě vzhledem k absenci polehčujících okolností a existenci několika okolností přitěžujících považuje okresní soud trest odnětí svobody stanovený mírně nad polovinou zákonné trestní sazby, jenž činí 6 let. Za čtyři trestné činy páchané na čtyřech poškozených se okresnímu jeví jako nejadekvátnější trest odnětí svobody v trvání 7 let a 6 měsíců. Pro výkon trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou neshledal soud žádných důvodů, neboť výměra trestu nepřevýšila osm let a nebyly zjištěny ani jiné důvody předpokládané § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Protože uložený trest je trestech souhrnným, bylo nezbytné v souladu s § 43 odst. 2 věta druhá tr. zákoníku zrušit výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29.1.2019, č.j. 2 T 109/2018-243, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušení, pozbyla podkladu.
25. Všechny poškozené se řádně a včas připojily k trestnímu řízení se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy. Poškozená XXX požadovala na náhradě 300 000 Kč a zmocněnec zbývajících poškozených se připojil s částkami u XXX 165 000 Kč, u XXX 170 000 Kč a u XXX 160 000 Kč. Z jakých důvodů zmocněnec poškozených požadoval u tří nezletilých poškozených odlišné částky, nebylo v návrhu upřesněno. Předně je třeba připomenout, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že se obžalovaný trestné činnosti dopustil, jedná se o trestnou činnost závažného charakteru a všechny tři zločiny byly spáchány úmyslně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Trestná činnost výrazně negativně zasáhla do osobnostních práv poškozených. K návrhům jednotlivých poškozených na náhradu nemajetkové újmy je třeba uvést, že v daném případě došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozených za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., proto je třeba z této právní úpravy vycházet. Oblast nemajetkové újmy je zahrnuta v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv. Podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je pak zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, kdy v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku pak vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tu upravuje § 2955 občanského zákoníku, a to tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala (viz § 2957 občanského zákoníku).

26. U nároků jednotlivých poškozených na náhradu nemajetkové újmy dospěl krajský soud k závěru, že není třeba provádět další doplňující dokazování ani k charakteru zásahu do osobnostních práv, ani ve vztahu k intenzitě takového zásahu, neboť podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu v určitém rozsahu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise. Zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2, písm. d) trestního zákoníku a zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2, písm. a) trestního zákoníku ve vztahu k poškozené XXX, stejně jako zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2, písm. c, d) trestního zákoníku ve vztahu k poškozeným XXX a XXX a XXX výrazně negativně zasáhl do jejich osobnostních práv. Nároky na náhradu nemajetkové újmy lze tak všem poškozeným bez dalšího přiznat. Výše přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy potom byla určena zejména s ohledem na podstatu jednání páchaného na jednotlivých poškozených a způsobených následků. U všech poškozených okresní soud uzavřel, že se jedná o poškozené, které byly na škůdci (obžalovaném) závislé, přičemž obžalovaný této závislosti zneužil při páchaní popsané trestné činnosti (shodně usnesení NS ČR ze dne 22. 6. 2017, sp. zn. 8 Tdo 478/2017). U poškozené XXX byla shledána citová a majetková závislost na obžalovaném, u zbývajících nezletilých poškozených potom závislost materiální a existenční, neboť nezletilé si nemohly vybírat v jaké rodině, kde, s kým a za jakých podmínek budou žít. Následky trestné činnosti obžalovaného nesou všechny poškozené dosud.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

27. Zjevně nejintenzivněji byla trestnou činností postižena XXX, když k trestné činnosti docházelo po dobu více než tří let, zpravidla jednou týdně a před zraky nezletilých dětí. Násilné jednání obžalovaného zanechávalo na těle poškozené fyzická poranění v podobě krvavých zranění, poškozená byla dušena, údery směřovaly do různých částí těla a jednalo se jak o údery pachatele rukou, tak obutou nohou. Obžalovaný intenzitu útoků a vážnost výhrůžek zdůrazňoval zbraní v podobě nože, který přikládal poškozené ke krku, s nožem před tělem poškozené pohyboval a používal jej ke zdůraznění plánu, že zabije jak poškozenou, tak i nezletilé děti tím způsobem, že vykrvácí. Navíc poškozená utrpěla intenzivní zásah do osobnostních práv tím, že byla opakovaně obžalovaných proti její vůli a po překonání jak slovního, tak i fyzického odporu znásilněna, a to do různých částí těla. Zejména pohlavní styky do konečníku způsobovaly poškozené krvácivá poranění, v jednom případě ji obžalovaný při takovém znásilnění dusil. Shodně se závěry znalkyně i okresní soud uzavřel, že jednání obžalovaného mělo výrazně negativní poškozující vliv na psychické i tělesné zdraví poškozené. Jednání obžalovaného zapříčinilo u poškozené psychické problémy, s nimiž musela vyhledat odbornou pomoc lékaře. Z těchto okolností okresní soud dovedl, že náhrada nemajetkové újmy je u poškozené XXX na místě a její výši soud určil v částce 200 000 Kč.
28. Jak již bylo zmíněno výše, u poškozených XXX, XXX a XXX dovedl okresní soud materiální a existenční závislost na obžalovaném, který byl v rozhodném období manželem jejich matky. U XXX se jednání obžalovaného odrazilo na vývoji psychiky dítěte, mimo jiné v citové plochosti, nejisté sebedůvěře, závislosti na okolních osobách. U XXX bylo v řízení zjištěno, že vyšetřovaný skutek negativně ovlivnil její emoční vývoj a nelze vyloučit psychickou traumatizaci. Rovněž u poškozené XXX bylo uzavřeno, že projednávané jednání obžalovaného mělo negativní vliv na rozvoj osobnosti nezletilé, jenž má díky tomu má nevyrovnané a nízké sebevědomí, je úzkostnější v prožívání, může mít do budoucna sklon k depresivním propadům. Nemateriální újma není spatřována pouze ve skutečnosti, že nezletilé poškozené po dobu několika let žily v domácnosti, kde byla týrána a znásilňována jejich matka a většinou napadání jejich matky ze strany obžalovaného byly přítomny, ale zejména ony samy byly obětí zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2, písm. c, d) trestního zákoníku spáchaného obžalovaným vůči nim. Časově je násilné jednání specifikováno obdobím více jak tří let a poškozené byly bity otevřenou dlaní, ale i pěstí do hlavy i po těle, jindy byly bity páskem či vařečkou a na těle měly vlivem jednání obžalovaného podlitiny, modřiny a škrábance. Obžalovaný několikrát použil při činu zbraň v podobě nože. Při jednom z incidentů přiložil XXX (v době události byla ve věku 7 let) ke krku kuchyňský nůž o délce 30 cm a vyhrožoval, že ji "podřízne a vykuchá". Nezletilou XXX rovněž udeřil do hlavy takovou intenzitou, že upadla na židli a vyrazila si dva přední zuby. Ostatní nezletilé děti byly tomuto přítomny, bály se a plakaly. Ve vztahu k nezletilé XXX nelze přehlédnout incident, kdy tuto poškozenou obžalovaný vzal do náruče a odnesl ji na balkon s výhrůžkami, že ji vyhodí z balkónu dolů. Další zásahy do osobnostních práv byly obžalovaným činěny tak, že obžalovaný dětem sprostě nadával (do parchantů, fracků), vyhrožoval jim (že jim rozbije hubu, že je dá do dětského domova) a v několika případech je vyhodil ze společného bytu a nechal je stát na chodbě domu za dveřmi. Během výše specifikované doby obžalovaný děti nutil sedět v jejich pokojíčku na posteli a musely se koukat do zdi, zakazoval jim z dětského pokoje vycházet, nesměly jít se napít či na záchod, v případě, že z pokojíčku vyšly, tak je fyzicky trestal. Z těchto důvodů přiznal okresní soud poškozené XXX právo na náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

nemajetkové újmy ve výši 120 000 Kč a poškozeným XXX a XXX ve shodné výši 100 000 Kč. Rozdíl částek mezi XXX a zbývajícími nezletilými poškozenými je dán intenzivnějším poraněním prvně jmenované poškozené, které obžalovaný při jednom z ataků vyrazil dva přední zuby.

29. Protože poškozené osoby požadovaly v trestním řízení po obžalovaném náhradu nemajetkové újmy ve vyšších částkách, byly se zbytky svých nároků odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních (§ 229 odst. 2 tr. řádu).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V případě, že je obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a je-li zároveň přiznán poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Pardubice 21. května 2019

JUDr. Petr Vaněček, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.